

MORATÒRIA IRREFLEXIVA
Germà Bel
(Publicat a *La Vanguardia*, 14 de Juliol de 2014)

¿No és indecent (i improductiu) el grau de precarització del mercat de treball espanyol? Per això alguns defensem eliminar la dualitat contractual i que tots els contractes siguin indefinits. Però, ¿s'imaginen que per acabar amb els contractes escombraries algú suspengui tot tipus de contractació, fins estudiar com reforma la regulació? Ni amb plena ocupació! Cert: hi haurà qui opini que qualsevol contracte laboral és dolent. És respectable. Però això no faria menys temerari suspendre tota contractació sense haver posat en marxa un sistema alternatiu d'organitzar les relacions productives. Aquesta analogia és útil per entendre la moratòria total d'hotels i allotjaments decidida pel govern de Barcelona, amb independència de localització i tipus de projectes .

Una part dels barcelonins percep -o sigui, viu- saturació de l'espai urbà i competència pels serveis públics pels turistes, sobretot en barris com la Barceloneta, entorn de les Rambles i Sagrada Família. I de sobte, el debat quantitat versus qualitat ha estat substituït per "turisme, vaja rotllo!". La moratòria d'un any és total i indiscriminada. Afecta a tota la ciutat, barris no saturats inclosos. I a tots els formats, fins i tot al d'hotels de 5 *, en que l'àrea metropolitana de Barcelona té menys hotels per habitant que les d'Amsterdam o Viena.

La paradoxa és que la clientela -turística o de negocis- dels hotels de 5 * -i en general dels de 4* - ni ocupa l'espai urbà, ni munta festes nocturnes sorolloses, ni congestiona serveis públics, ni... Però, genera un impacte econòmic, amb recaptació fiscal associada, molt superior per persona i dia als formats baixos. Són coses mesurades (fins i tot ja per als usuaris d'Airbnb, que gasten més per persona i dia: *The Economic Impact of Holiday Rentals UK*, London School of Economics, 2014). A més, els llocs de treball generats en la gama hotelera alta són de millor qualitat i salari que els de les mateixes escales en formats inferiors. És cert, acostumen a subcontractar el servei de neteja; igual que els centres de recerca i les universitats, per cert.

La moratòria seria més encertada (o menys equivocada, a gustos) d'excloure els formats d'alt nivell en barris no saturats. Igual permetria contenir la dinàmica expansiva, però sense danyar projectes en marxa que generarien molts més beneficis que perjudicis: creació d'ocupació directa, activitat econòmica complementària, recaptació fiscal, oferta de connectivitat global...Sense més soroll, ni més competència per espai i serveis públics .

Barcelona, líder del Sud d'Europa en recerca i docència d'alt nivell, i entre les molt líders d'Europa per muntar start-ups, no necessita mirar amb tanta por al futur. No ha de replegar-se cap a dins, perquè la seguretat i rigidesa de la hiperegulació i el control total ens protegeixin d'incerteses i riscos que van associats a tota oportunitat. Postdata: compte amb hiperegular. L'assumpte municipal més tèrbol en les últimes dècades a Barcelona va tenir nom d'hotel i cognom sonat.